

Ese de done si et sepozna
Joi si Domineca

Prestia pentru Austria
pre sau intreg . . . 10 fl. v. a.
+ jumate de an . . . 5 fl. v. a.
+ trei luni . . . 3 fl. v. a.

Prestia României si Sfatului
pre sau intreg . . . 14 fl. v. a.
+ jumate . . . 7 fl. v. a.
+ trei luni . . . 3 fl. 50cts

Promulgat se face în Tigrigia Tratatea Caravansă a în
stării românești. Ne putem admira
înaintea la Redacția dintr-unul
Sfatul Sacraus (Zaccheo-
Giovanni) și într-o scrisoare adunătoare
să se păstreze ca privire administrativă,
științifică, etc.

Societatea reformatoare și correspunzătoare
se vor întâlni. Scriptele
republicane se vor aduna.

Pentru compunerea publicistica
au se recompuse 6. crizeti de liliac.
Un urmăriște este 10 cr. v. a.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARIU.

REVISTA POLITICA.

Pesta' 20. fauru 4. martiu 1865.

Notă ce ministrul de stat al Austriei au seris în dilele acestei comisiuni financiare a senatului împăratului facut în cîrcurile politice și financiare împresură cu atât mai viu cu cătă prin aceea se învenieaza conflictul între ministerii și comisiunea. Întrucît documentul D. Schmerling spunea într-un tonu suprinditoru și care se pare a justifică, ore-si cum aces expresione de „opu-setime factos“ aruncata prin unu diurnalu oficios. Procedură ministrului de stat fu apusă judecata în sfârșit comisiunii, unde partenerii ministerului nu potuă decădua a cercă să-l seze fără a catedea să-l spere. Încătu pentru amintirile ministerului de stat, de a nu se infâșezi, nici el nezi colegii săi, în sfârșit comisiunii, pana candu acăsta nu va decide a se ocupă de bugetele per 1865. În 1866, deodată, comisiunii respuse dechirându-ă și urmă lucearile sale. Acestă-a și antagonismul pronuntat între ministerii și comisiune, spre mare bucurie a celor cari neodiozii năfost mari amici nei și constituiri neci a formelor constitutionale. D. Schmerling începe, bine că tardu, a recunoște greșelii ce fece, și se vede a-pără reu și se mai dă după pără. Dar si de se voru intellege, cum voru pot, ministerii și comisiunea, a supra-formei, și tîmese că nu se voru intellege în ceea ce e capul lucruilui, adică în redirecția spesorii spre a se usori sortea contribuitorilor și spre a seșapă odată de noia-nu perpetua ală defecitorul, apoi astă redirecție mai vertosă numai în bugetul militar se pot face. Multi se indoești cu propusivitatea lui Gisev și să potuă veni în senat și ca guvernul să se supuna la redirecția propusă, fiindcă este o partea potuțe care e con-vinsă, să-ea celi putinu se prefase a fi convinsă, că redirecția oştirilei ar fi plina de pericol pentru imperatator. Noi credem că diferenția de 5—6 milioane ce e într-unu să redirecție incuviințată de ministeriu și ea propusa de comisiune, în plenul cîmceris alegerilor de a buna, sana nu va produce vre o catastrofa. Inde, ce ministeriu sănă invito la o redirecție, de si mai mică, decădu ea propusa, calea impiedică și deschisă, era sprințirea majorității în cămăra asigurată fiindu a priori, transacție și gata. Se trecuse la evinemintele ce con-stituiesc obiectul dilei.

Programul, ce se preface a fi formulat întrucătăi patriotii de frunte din Croația și Dace, capul partitei „Adressistilor“ din dietă trecentă a maghiarii, ocupa astă-dinăuntru. Diurnalul nemțescu „Politica“ din Pragă (organu al Slavorilor) au imparsit întruguri programul formulat în privința reincorporării Croației și Slavoniei eu Ungaria, anunțându că-teva persone, cari lărua parte la aceasta deslegare a cestiumi croato-maghiare, între aceste și pre actualul cancerular de curte al Croației. D. Majuranić în Impartirea acestă face mereu sensațional, înăsta diurnalul oficial de Viena grabă a desfașuit faptul, redenunțându la an 1860, și declinându responsabilitatea guvernului de acum. Apoi urmă D. Dace, negandu faptul dar ne dianțu nei unu eveniment despre esfașanti și se aleverun celor cuprinse în program, în fine, D. Majuranić negandu că ar fi lăuat parte, se moarea a seșapă pre acel patriot croat, cari în temporile acelle candu si cei mai ageri incă de abîs potuă vedea prin celiu de astă, atunci, potu ră face ore care-va negotiați, deci, dice d. Cancelloria al Croației, trebuie să li se ierte acelorui patriot, și decu el privindu ambele multe mărturi, de cătu la vîtoriu, se moarea mai multu în spriñgul altora decădu în poterile loru, și mai vrura a fi colori decădu pare inter pa-

res. Asimenea desmintire cestuișă nu multă valoare avă în ochii publicului, care după acestea nu se ia îndol de leu, de să nu chiară despre esfașanti unu program formuluat, dar a buna, săma despre negociațiunile întempiate. Portarea dietei croație în celu mai de aprope vîtoriu ni va da descluzi a supra' acestui lucru misterios. D. ministru de statu si fu si suprinsă la spatele sale. În tota întempiarea lucrul și interesante atât pentru guvernul cătu si pentru cele două partile naționale a tinerelor sorori.

Fratii corelegători ai fratilor nostri de sang, membrii congresului serbescu din Carloveni, cîmeliștem natunii serbeci, reprezentați în astă adunare, dede unu sunnu declarante de fratietate si stîmă ce portă ei în sfârșit brața fratii de cesso-si confesiunis. Adeca, D. comisarii propuse a se învîta metropolitul român si celi doi membri români, veni la congressu si la luă parte la desbatere a supra' împărțirei averilor pana acum comuni. Dar' ce se vedi, în locu de a se dedice liceulu pre calu cuvincioasa, se scola D. Ciarnoviciu, care precum în vîntu-i privată astă si în cea publică se aruncă totu în extremită, întrăbă: ore Serbiu a căre de la Romanii? si că vede-va dulu cine va cedătă a merge să intevze pre Romanii! În această insulătutu forte necăstăni membri congresu, încă si militarii respinsura cu „bravo Petre!“ Astă deschise una corespondintă din Carloveni a diurnalului „Wanderer“ acesta bravura. Noi din parte-ne acceptăsi informații din locu competente și nu vremu să credeam aceasta scena cam esagerata. Cu totă aceste insemnatu et metropolitul român, si membri români, fiindu ei cahamat de la lourile mai multe a luă parte la congressul serbescu, au tot dreptul a cuprinde locu în sfârșit la pana candu desfirșitura totalu nu va fi efectuata, fără ca cine-vă să poata arăgădă dreptul de a-i susținut. De altmîntea, după parerea noastră cără dor mai bine a se cere de la guvernă inconvienită unui congress românescu, care punendu-se în legatura cu celu serbescu potă să desfleze cestuișă împărțirei averilor fără ca o parte sălău să se insultă, să a concrede totu lucrul dreptății guvernului cu acestă-după ascultarea ambelor parti se decide cauza după ecuitate.

Domnitorul României lucra neincoacă a ascurză independenția si autonomia patrei sale. Noua dovadă și starunții lui, demna de tota laudă si recunoscutea națiunii întrege, de a rumpă si o dateau cestuișele jurisdicțiunilor straine în România. De vea perverză va invinge de securi cerbicea unor poteri, cari totu mai tîine la capitaliștunile închinate în Turcia patagă si necivilizata, dar cari nu mai potu avea valoare fatu cu una statu creștin si organizat în spiritul seculului prezent si asimenea celor lăstă slături culte a le Europei. Sub rubrică „România“ împarsită o corespondintă în astă privință.

Deslegarea cestuișei croato-ungariei.

Diurnalul „Politik“ din Praga, în nrul de 28. fauru publica unu program despre renașterea Croației și Slavoniei la Ungaria, si a supra' carui-a afirmă că s'au contilești J. Mažranian (seu cancelorin de corte) Culjeviciu, Ucnotinović și Prica era din partea magiarilor din Fransescu Deák.

Programul fiindu forte lungu, lu reproducem numai în estrus, el premite că astă cestiușă și de competiția dietelor Croației și Ungariei, daca deslegare se va usioră dacă par la dicta se vor informa opinioneas publică.

Arăta că Ungaria si Croația au aceea-si misiune duplice, anume în afara aperarea în-

stitutiunilor loru, propagare libertăței si a culturii în orientu, erau în lanțu desvoltăre constituiunale.

Ungaria — dice programul — e expusa multor pericile din afară, si acestea numai astă le va potă devinge, daca i va sucede a dobândi pentru misiunea ei pre poporile slave-romane de la Dunare. O astă felu de alianță libera aru fi tare, si aru atrage si pre poporile consangene.

Cum e posibile progresarea Croației în Ungaria?

Pana candu era limba lată in ofie, eram neutrali, si inaintamă. Dar' de candu in Ungaria s'au introdus limba maghiara, acăsta desceptă controversele naționali, ele erupseră, condusura la o catastrofa de condemnat. Astă programul devine a supra' formei ce ară se imbrace renașterea Croației si Slavoniei la Ungaria.

Croația si Slavonia in uniuu cu Ungaria, pana la unu gradu animutu trebuie sa-si asigure independentă, autonomă. Astă legătura s'ara infinită prin o unione reală, astfelu ca Croația si Slavonia se se consideră de membri egali indreptati. Acăsta uniuu reală cuprinde in sine personal regula legii, institutiunile constituiunale, si totu acele probleme innalze de statu, cari presupună misiunea comună istorică, — dar' acă este si marginea ei. Totu cele late, cu nu se tenu de suer' acăsta, sunt rezervate pentru independentă Croației si Slavoniei.

Programul cugeta că garantează independentă Croației si Slavoniei s'au potă formala în următoare:

A) Teritoriul regatului triunitu — intrelegendu acă si granița militară, orașul Fiume cu cercula lui — remaine între mărginile de acum'a. Ce se atinge de Mura, Ungaria se ţie in consideratōne et locuitorii ci sunt Croați, deci si o dec Croație. Dalmatia se se incorporează azișidere la regatul triunitu.

B) Numele, titluu, emblemă si colorile tieri. Regatul triunitu in tote relatiunile publice către Ungaria, in diplome, decrete si in legi se se numește regata socium (regnum socium) si numeris de parti anexate (partes adnexae) se se stergă pentru totu-deanu. — Regatul triunitu va pastri emblemă si colorile de pana acuma, unde va reprezentatu va intrebuinția eschisivu aceste.

C) Domnitorulu si coronarea lui. Regale Ungariei, e totodată rega si in Dalmatia, Croația si Slavonia, intru inteleștiu săntimusi pragmatice se coronă si jura (regnum socium) si numeris de parti anexate (partes adnexae) se se stergă pentru totu-deanu. — Regatul triunitu se deobligă a pastri emblemă si colorile de pana acuma, unde va reprezentatu va intrebuinția eschisivu aceste.

C) Domnitorulu si Slavoniei.

La fie-care coronatōne, regatul triunitu se va reprezentantă prin o deputație transmisă de acum'e spre acăsta, astă deputație se face omagialu in numele tieri, si va primi diplon'a de incoronatōne pentru regatul triunitu.

D) Legăturiu L. Pentru constituile cu cei-ting probleme supreme de statu, regatul triunitu si-cresce legi impresa cu Ungaria int'io dicta comună. Aceste cestuișă sunt: tote cestuișă ce se ating de constituție; relatiunile către domitoru; causele esterne, adeca cele ce se referesc la relațiunile tierilor corăbini ung, către cele latice provincie a le monarhiei si către străinătate; causele militari, finanțiale, causele comerciale, cele de drept privat si penale.

E) Reprezentantă. Regatul triunitu va fi reprezentata la dietă Ungariei in concret, prin siște oratori (deputati) provinuți in instrucțiuni din partea dietei regatului triunitu. Aci programul arăta că limba maghiara

a facuta forte putinea mantuire in Croati'a, si dacea un greu sa se potă intemplă ca toti deputatii să emisca limb'a magaria.

E) Administrație a nației. Daca va sursă si dăci maine cancelariilor de curte ung. atunci cancelariilor croata se va contopii cu acesta, sub nume de despărțire pentru causele croato-cece. Era daca se va înființa ministerul responsabilung. pentru Croația și va fi consiliul banade, în frunte cu banul, care totodată este membru consiliului ministeriale ung. Afara de acestu-i, pentru Croația, se va denumi încă un ministru fară portofoliu.

F) Justiția. In Zagrabia va fiunituș tabuh' banale; in Pest'a se va fiu tribunul supremă la care se va înființa unu senatul deschis pentru causele croato-cece.

G) Limba oficială. Se pronunță principiu cunica limb'a croata și un'a dintre cele ale a pertrătorilor, și dicta de Zagrabia are dreptul ca pre despatuii ce i va trânsmite la Pest'a să imponță o vorbă după impregnării în limb'a magaria său în ea croata. Testul legilor se va referi și la Croația și se va scrie în limb'a magaria său croata.

Decișuni generali. Despuștiunile prin cari Croația se reanexă Ungariei, nu se pot schimba fără de convoiaș regatului triunului.

Daca dicta Ungariei aru aduce legi contrarie cu legaturile imprimantule, acele legi să nu aibă valitate.

Aceste decisiuni, după ce voru primi cuvintăfarea domitoritelor, ambele regate le voru inscrie între legile lor.

Pana acel programul, ce se prezintă e la ordine, dñe în diurnalistică imperialui.

Dar! nu va fi de prisou mai arunt că „Wiener Abendpost“ din 2. I. c. publică și scriere a cancelariului de curte croata lui Mazzurani, prin care Esc. Sa dechiră că n'a lăsat parte la programul despre reanexarea Croației la Ungarie, publicat de diurnalul „Politik“. O alta versiune voiește și că că decatu programu să nascutu în 1860. Numai existăntă lui inca nu demisită-o nimene.

mai tare. Eu pe atunci uitase cu totul, cumca protopopulu Petru Maior a prestrat acela documentu în Istor'ă bescrici romaniilor tifări la a. 1813, in Buda. Cred că ar nu fi de prisou a reproduce acela documentu, de ci nu mai în traducenie latinesc astă prenumită se află în nici numit' istoria.

Petru Maior vorbindu în partea II, Capu 2, §§ 1, 2, 3, despre mitropolia romanilor din Ardealu, premite în §. 2, astes: „In dilele archiepiscopului din Belgradu Atanasi'e, carole celu din tâu urdita de Teofilo, celu ce înainte de Atanase au siudietu pr. Scamoul Archiepiscop Belgradului, cum cu Biserice' Romîni și acantu, Ioan Constantiu Branovacu, principiu imarathei Romanilor și alii trei Munteanu Voivod, daruri o moșia de tîrta românescă Archiepiscop Belgradului in Ardealu, care daruri si cu scriosare o au întraturi. Scrisoarea aceea o au dată laudală principiu si voda în limb'a românescă: Ne acesa fu prefacute în limb'a latinescă. Ne avandu eu in mana, fără de ceteu sau in limb'a latinescă scriosare“, nu potă fără (deciut) să-l înțeleguace se o ceteau acă!“

Era documentul tradus în latinescă sună astă:

„Iohannes Constantius Bassarab divina favente clementia Princeps et Domini nostri Iustus Uniovaghiae, Sanctas divinas Metropoliæ et AlbaeJuliae et Archiepiscopat Transylvanias sub invocatione SSImae et vivificante Trinitatis, cuius dominus residentiale antiquitate collapsans ex fundamento fieri et ergi curavit in Domino defunctus quotundam Praedecessor noster Joannes Michael Princeps, Reverendissimo item Patri Athanasio Metropolita, et, toti que Synodo Sanctae Metropoliæ tradò possessiōnēs in Campo Mesiensis et die Districtus Argis, ex toto territorio, ex campo, ex sylva, ex aquis, ex pumario pagi cum omnibus proventibus qui essent. Quapropter mea Dominatio hęe Dominationis Meae scriptum tradidit simul cum omnibus contractibus factis in empione harum possessiōnēs Reverendissimo Patri Athanasio Metropolita, Transylvanian et dicti Synodo Metropolitae, ut jure optimo tenante

es possideant hanc possessionem in Campo Mesiensis dicto cum omnibus proventibus a limbus usque ad limites.

Datum in Urbe Principatus Nostru București, mense Junii 15., anno Principatus Dominationis mese 12, a condito vero Orbe 7208, a Domino autem nostro Jesu Christo 1700.“

„Joannes Constantinus Princeps“
„Stephanus Cantacuzeno
Cancellarius.“

Eu me retinu inadinsu de la re'ntocrea acestei traduceri in românesc; originalul a fostu românesc; „d' altă limbă nu vei mai restaura originalul, ci bină ar fi ca el'asul să se găsească unde-va.“

Potă fi inse că mo'va întrăbă cine-va, ca celoși prătești ar mai potă avea acestu documentu, fă in originalu fă in copia, afara numai că elu anca adverescere ca si mai multe altele, cumea Arediculul avuse mitropolia gr. resariténă; moșia Merisieni nu numai că s'a perdută de multu (de candu?) de la mitropolia' ardelenă, nu numai că ea nu se aflare în proprietate statului romanesc său in a bescrici lui, ci aceea-si in cursu de 160 ani a trecută din mana in mana in proprietatea unor famili particolare prin comparare si credire formală si legală, prin urmare in totu casulu a intrat la mijlocul prescriptiunea său cum ii dicu in Romania, paragrafă (Verjährung).

Acestea momente juridice le recunoscem si noi; eu töte acestea scim si stătă, că episcopia Sibiului apucându lucrul, mai virtuos sub redensu la provocare corespondintul bucureștean a lui „I. Logu“ privind la detinutia de la Sibiu, că se spunea „București“. Acolo in locuția sa publicată în traducenie românescă si fău dîsă totu că se potu refura la acestu obiect - impartismentu in păr bucovinei articolul prestatu esat d' păr' emantul nostru publicist, cu atâta multă veritate, că cu avut si nevoie înzarcindu în acela campanie de la Sibiu, că se spunea că se facea în păr' întărișii fratilor de legea ortodoxă, gr. catolică, ca și cangul a cestă-n ar uzebucorii infinităre noastră mitropolie. Omenei neprincipioși se găsește de ambe părțile, dar' națiunile se bucură întrăgău d'imprenă, precum pe planul d'imprenă. . . . sangue apă nu se face. In noi totu una suferă bate. Red.

Chiseul de donație al lui Constantin Branovacu prioritorul mitropoliei din Ardealu.

Dominul meu! Nainte cu 2—3 ani se fece la Sibiu întrarebă deponu unu chirisoru de donație sunatoru pentru moșia Merisienilor din dñe districtul Argesiu. Eu nu man' arecam pe acelu chirisoru, pentru că intrele mai multe mi lu-arsera și pe acela în primăvără din 1819, candu me despojai de si avezi se de o parte a bibliotecii. Mi-aduceam aminte, că repositoriu Sim. Barnutiu ancs ar fi avut o copie după originalu românescu, nu mai potem insa să dea la pastării său nu; intracea lipsa acelui documentu se simția totu

¹ Vedi Nr. 71, din 15 sept. 1864, fatu p. 287 Col. L, sub „P. București“ si Nr. 72, din 18 sept. 1864, fatu 290. Col. II, III, si fatu 291. Col. L sub „Redensu la provocare corespondintul bucureștean a lui „I. Logu“ privind la detinutia de la Sibiu“. Cu ocazia aniversării a 100 de ani de la înzarcindu in locuția sa publicată în traducenie românescă si fău dîsă totu că se potu refura la acestu obiect - impartismentu in păr bucovinei articolul prestatu esat d' păr' emantul nostru publicist, cu atâta multă veritate, că cu avut si nevoie înzarcindu in acela campanie de la Sibiu, că se spunea că se facea în păr' întărișii fratilor de legea ortodoxă, gr. catolică, ca și cangul a cestă-n ar uzebucorii infinităre noastră mitropolie. Omenei neprincipioși se găsește de ambe părțile, dar' națiunile se bucură întrăgău d'imprenă, precum pe planul d'imprenă. . . . sangue apă nu se face. In noi totu una suferă bate. Red.

Lipsa sa a astrigatori, chiară astă triste recunoscute in durarea indelungată a unei institutiuni documentală bunătăți ei, si in infinită nedisponibilă a unui barbatu asupr' secului seu, documentului geniu lui.

„Problem' sta dar' int' ac'b, a scrisă elementu de viață, care face poterea instituționale, precum și cahetă conductoriacă, care determină lucrările barbatului. Urmandu acesta regulă, vom incălăci ratiocinile aceloră istorici, cari suscipă faptele tradiție de evurile de minătate, fără de a le coordona după ponderositatea loră filosofică, si în modul acesta glorifică, ce merită calumnă, si lăsa în întunecu, ce se trebuu pus în lumina. Nu analiza cu grige a organizației române, nu va explicită durarea unui imperiu statul de mare, ci examinarea cu temelii a spirituali instituțiilor acestor“; nicio enarază pană in particularități a lucrărilor celor mai mice a le unui barbatu, ni va descoperi secretul infinitui lui, ci scrutarea atentă a motivației nobile a porțalei sale.

„Daca faptă extraordinară adveresc, că avamus de a face cu unu geniu extraordinar, a pecata de a i spune, în contur' menți sanetă o omului, totu pasiunile și sentimentele unei mediobiștări. Nemici și mai falși, de căta a nu recunoște prezentă' acelora finite preferite, cără din' unu tempu în tempu se arcă în istorie, că dimpozită locutorie, împrescându înțunecu evnii său în lumină venitoriu. A devenit acestă preminținta, și însemnă a insultă omenește, tinându-o de capace a suferi in tempu mai indelungatul de si bona voia una domnia, care nu se basă pe marire adeverata si

F O I S I O R A.

Prevențarea la „Vieția lui Cesare.“

e umeritoria:

„Adverescul istorior' ar' trebui să nu mai pacăsească, ca și religiune. Daca preaiele credinței redică suflenia nostra proste intereselor lăuoaciștie, — doctrinele istorice și înșaful de altă parte amoroare, căro și frumosu și buni, și nu' să cașe ce împiedice progresul omenește. Aceste doctrine, ca se făi folitorie, presupun aminte condițiunii. Faptele trebuie reprodate cu anacharistică și strafărular politici și sociale dimisamente în mod filosofic, — atrăgează picături a particularitarilor din vîstă' barbatelor publici, nu se cade să abțină atenția de la rolul' politica si să facă a-siută de minimește și providențiale.

Scrieritoria nu infatizează pre adesea ori făsele deosebite a le istorice, ca împlători, ca pictori, făre de securu în faptele premerse adverescul lor originie și desfașurarea lor naturală, ca pictorialu, care se simte, în reproducerea fenomenelor naturali, namai de ctepută loră pitoresc, nepoțindu da pre icon'ă sau explica' lora scientifica. Istoricalu trebuie se fă mai multe de căna unui pictor; ca geologu, care explica' fenomenele globul patentești, ca scratice istoricului secretului strămoșilor și societăților.

„Așa, care e mediobănc, de-a ajunge adverescu în scrierile de istorie? Trebuie a urma numai regulile logice. Se sustinemu cu tara înalte de tote, că unu efectu mare, are totdeauna o cauză mare, nici odată unu'mică; cu alte cuvinte, una

curgu mereu cu denariului lui S. Petru pentru capula bisericii loru, precum le stiu si protestantii in reuniiunile numite Gustava-Adolfi, in societatile cele religioase si forte bogate a le Angliilor si astfel mai de parte.

G. B.

Hartă 15. fauru 1865.

In pretutindinii dijurnalului „Concordia“ Nr. 367, un domou correspundinte sub nume de „Dobocanu“ areta in sume mariete oferite facute pentru redactarea unei scoli centrale in cercule de suau alu Comitatului

Io-miu voia o sa face a supră corespondintie anonimului nescari refusenii, si anume: Cătă ostenești și studiu să păsu din partea concernintilor barbatii cu castigarea, studierea, si combinarea felicitelorlor, a sfaturilor lor institute de invatamantul, cu aplicarea acestor la cerințele si impregnarile noastre, cu privire la dreptul privat, la principiile de administrare publica, la diferitele confestii si natinalitati sorori etc. etc. cu consideranta cunoșterilor capacitatii romane si neromane in persoana si in scrius; nu me simtesci capace a le desfasura, — una privire la voluminozitatea scriitorilor in obiectul acesta, si a fringimodelor remase de reposatul Sipotarul si destul a misch simboli de mirare in peptul acelor, a căror ereri s'aprunse cu candu vo si asemenei produse; si en indrescuse a afirmă ca „Dobocanul“ in totia vîntă nu au scrisu astăt'a.

Nu me simtesci neci chiamata a desfasură monintele in tote fazele loru si anumiti; căre intraebuniciua cu calintiunii interpridatori tacu si energie la condurarea, asigurarea si stabilirea invorilor pentru fundarea numitului institutu, — cari pasi iu facute pentru delatatura pedecoloru in privintia deosebitelor drepturi, competitivitatea bisericesei si civile, cătu si care tempu l'au folosint, si cu ce succesi pentru stabilitate si consolidarea unuvar asiediaminte bisericesei generali sperate si discutate, dar nu sciu din ce cau si panu candu amanate, a căror lipsa si ponderositate o simtina cu totu ca aceste se li servesc de baza stabila la deslegarea principiilor si otarilorlor, cari in deuseu de doi ani insante, si dupace a adus art. L. de lege, in felurile dreptumii si din candu in candu li s'au aruncata inaintea maimilor si piciorilor, avuto-a are? si cine datorinta de a publica si candu? prin diurnale pasi facuti, rezultatul debanditi oru sperata, trebuintele si spesile facute si facande, folositan ecu calintumii cu aceea că au preferit a batu uile nosdor, de la cari aterna cratice trebile scolare, — unii publicari in dijurnale, ne si simtini dicu chiamata a desfasură astese, me temu că naivitatea mae s'au fata coda la securas care jace la radacina scumpului ponu a inaintarei nostre, ci panu veni tempulu despre care se dice atunci de dupa candu vîn fi in jocu me retinetu de

fologa nedisputabila. Se finu logici, si vomu fi drepti.

„Pră mulitoru istorici li este mai usioru, a dejosat barbatii de geniu, in locu de a se redică, condusi de inspiratia nobila, la inaintarea acelor, scrutand planurile loru cele mari.

In locu de a ni areta România, cu respect la Cesare, cum si asfatisa de batalia civilă si corrupta de averi, cum calcandu in pietre vecihile sale instiutii, amintintata de popore poterice, de Gal, Germani, Parti, — nu e in stare a se suintinti fara de una potere contrale mai tare, mai statonica si mai derupta; in locu de a si asculta acesta imaginea fideli, si infatiosarea pre Cesare ocupata din treburiu cea mai frigida cu cigelatu de a si eloghi potere cea mai insala. Daca restite elu lui Sulu, si imparcheaza cu Cicero, se improune cu Pompei, astese se intempla pentru ajungerea scopului; daca alerga elu in Galia, acosta o face, ca prin jafuire si si-cantige avutii, seu si-scriosu estasi plecati planurile lui (Suetonius); daca trece elu marea, ca se duca pajurile romane in una tiera neconoscuta, a carei cucerire va si asigurare pre cea a Galiei (Cæsar de bellis gallico), acosta o face, ca se cerce margele, despre care si credech că se năs in marile britanic (Suetonius).

Daca a pregatita Cesare in cugeta una expeditiune in contra Partizilor — dupsa ce invinsese pre imicilor infiropaci ai Italiei de la interiorul de Alpi, — ca se resigne caderea lui Crassu, neasta o face, pentru ca, dupa cum dice unii istorici, naturei lui i plasea cu deschise activitati, si puncta ck in campu cea curbură de sanetate mai buna (Appianus). Daca

la ori si ce spectatorare si spre odihirea onostru publicu si cu deschise a concernintilor interesați me voru incercă a da ună de deschirea scurta deosebita starea causei.

E adeverat si este cunoscutu On. Publicu d'in a 1862, că 42, comune d'un cercul de suau a Comitatului nostru a oferit obligatiunile comunale de imprumutu in suma de 52,470 mil. M. C. si dreptul comunale de crasmaritul treilinarui spre fundarea unui institutu de investimentu reale populare prafetu, precum se affa descris in dijurnalele acelui-as si an.

Acesta obligatiuni primu numite scolasticum primu numite decătu sau depusu le c. r. Perceptorut din Gherla, unde se asta si asta de depuse cu usure cu totu, era dreptul comunale de crasmarit u s'sa esarcadu in septembrie 1862, pre langa contractele astaferie in manu senatului scolastic.

Unde si cătu s'au platit in analu acel'a va scu si a reporta la tempul seu Senatul scolasticu, care consta din Preoti, ampliati comunitati si forte pucioi din poporu, cari toti suntu alesti pri funaturi, prin urmare nu merita caracteristica de „ignoranti“ dupa cum i place Domnului correspundente a publica ex tripode.

E adeverat si aceea: că s'au transisido impoteritoru la adunare asociatiunile literarie in Brasov, spu a face cele de lipsa precum s'au publicata si in dijurnal, dar acestora nu li s'au datu necu ni s'au pututu de nemica, pentru că adunare s'au tenuut cu multu mai inainte de ce aru si pututu ceva incurge in fundul scolastic.

In seurta tempu dupa acesta, ivindu-se pretusenii de proprietate, competitenta profesionala si confesionala, s'au demandata de la localurile inalte: punerea si sequestru a obligatiunilor, a usorilor loru, incearca valoare contractelor, si esarcandarea dreptului comun, mai de parte s'au condituitu de la deslegarea si constatare unor mominti si catimi, a caror descuare a dechiaraturi - Senatul scolastic a priori de impossibila, — de atunci s'au mai incearcatu si alte noduri a caror a inceputa, capeta si locu numai dupa deslegarea loru se va poti elibera.

Din cau's manu susu affisa in anulu 1863 si 1864, nu s'au pututu s'au esarcandarea dreptului individualu treilinaru, prin urmare in unele comune s'au esarcadu — facu cu concurentul a individualu nemarginata — potrivit estihiu, in altele nici decum; era banii a remasau la curatori, la judii, comunali, cerculari, si a remasau potrivit si pre la arendatorii inca neplati.

Cari impregnarii nunasi la deslegarea in treburiu principale pre cilea analogic aiurea degă inceputa, cu ocausine, secernarei a supra meum et tuum in facu' locului, cu intrevintiile Senatului scolasticu, si altori concerninti zelosi se vor poti limpedi si executa.

La intrebare: affa-se-va acu'm cine-va, care cu tema de a fi calintumata in tergu si

primosesc elu d'in manele senatului una canuna de lauri cu multiesimire si o portă pre capa cu superbiu, acosta si teme, ca se si-asuntu plestivimies, si daca in fine si uciște de catra acosta-n si per cu-i ancaratce cu benefaci, acesta s'au intemplatu, pentru că voi a se face rego: ca si cindu elu pentru contemporanii ei, astu si pentru posteritate, nu ar si mai mare de cătu tot regi.

„De astea natura sunta espiciale celora mai nobile lucruri, de la Sutoriu si Plătarchu.

Una barbatu de pe ce se numește ideea canoneze marimesi una barbatu? De pe dominea ideea lui, daca principie si sistemul lui, remasau invigintorile, si dupa mortea sedu caderea lui. Nu si a acostu proprietate genialu, ca si-intinde domnia prete genetivani venitorie? Cosare despar si indintul lui domnescu mai tare, ca candu traia, Cicero, contrarul lui, se vedu siliti la expresiunile: „Totă latura lui Cesare, scriptele, cuvintele, promisiunile lui, cigelatu lui au mai mare potere dupa mortea lui, de cătu candu nr' traia.“ (Cicero: Epistola ad Aticum). Secal intragi, a fostu de ajunsu a spund lumeni, că acosta a fostu voia lui Cesare, ca se asculta jumate.

„Cale disu atra din deștolul scolasticu, ce mi l'apronu la concepera acestoi istorie. Scopul acesta este de a documenta, ca daca provadintu reale barbatii cu Cesare, Carolu cel Mare, Napoleonu, acosta se intempla, pentru de a areta poporul roman, precu care au se urmase spre a impinge unei ore non timbrula genialu sei si spri a inelipili in ore-asti si lucratu mai multora secoli. Fericite popore, cari i intielegu si li urmeaza! Vai acelor'a

in publicu se incerce limpedirea, deslegarea si delatatura tuturor pedecoloru — cu respectarea drepturilor private si publice — nu pre ceteau a respunde cu „să“ pentru astă aru fi ună abnegare de sine desparta, aru fi împă la Tantulus; — totu-si in presupunere că cătu de grele si de mari pedece si să, cu poteri unite se potu delatără si că toti cei insufati de intentiunea nobila voru coloica si pana acumu, nu potu a nu provoca si pre anominalu D. Corresponduine cu tota iubirea fratiesca ca avendu intenționu nobila, să binovioasa a se informa despre tota procedură in cau's scolaru d'in funte siguru, si a coloica astă la delataturea pedecoloru, cătu si la luarile gigantice cari suntu pana acumu numai pre umerele a doi, mulți trei barbatii, si apoi sub numele seu si responsabilitatesi su cu frunta deschisă va poti tieb desertatiuni preste drepturile subversante, despre titlu de dreptu a tuturor oferitorilor, a oferitorilor, a autoritatilor bisericești, si mirensi; despre detinitorilor acelor, a deserteșteri, activitatea si zelul unui patriota cu prezentarea exemplarilor personei sali in faptu, era nu din unghele intumescu cu manile in sensu a aruncu cu tina asupra acelor, a caror a lupta luu o cundase.

H. a. preotu.

Bucovina.

Prestimatu nostru amicu si colegu D. Aruncu Pumnul (prof. de limbă si lit. rom. la gimnas. plinariu in Cernău) care cu totu că de mai multi ani — spre cea mai deauna a nationu romane — sihere de unu morb organicu forte greu, lucra totu-si neobositu pre campul literaturi noastre, — avă bunetatea si in tramezi unu opusioru de mare insemnatate institutu:

Prieire raspeta
preste 267 din proprietatile astă numite
Mosile monastiresc

din cari s'au formatu martelatu
FUNDU RELEGIUNARU facuta dupa adverentia autentică, să urce. Inchinata tuturor Romanilor din toate provinciile locuite de dinasi cu scopu ca se se insufse cu totii de spretul străbunilor nostri si să se devoiuă a-i imita si a-i intrece in martelelor loru sapientia. Interesul ce portau toti Romanii pentru acestu fondu matru pretește ca se publicum acsatu opu d'impreuna cu frumos'a prevenire, facandu ce or careva prescurtare humai intru-punece ce or ne temu strinsu de obiectu.

Prevenire.

Ediți monumantate astă din intenție la lumani predali catu's, adverzata, dreptata si invata, ca si acasă ne insufati si noi spredem si schela interzicatorilor vesti, ca si se fătem si noi putru urmari nostri acesa, si ca facutu acostu peata noi!

Asta privire preste mosile Fundului Relegiunariu din Bucovina, si dă publicum in mană,

care i necunoscu si i combatu. Acele facu ca Jadesi, restigosesc pre mesia' loru, ele suntu orbe si peccatoare; orbe, pentru că nu vadu desideriame astintriatorilor vesti, ca si acasă ne insufati si noi putru urmari nostri acesa, si ca facutu acostu peata noi!

Intr' adeverat, neci uideara lui Cesare, nice primose de la Santa-Elena n'au potutu nemid de totu doue regimuri poporale precari le restaurara o federatia sub masei libertat. Ucidindu Brutu pre Cesare, aruncu România in forile rebaiboniu civilie; n'au impiedicatu domnia lui Augustu, daca a făcutu in potentia domnia lui Nero si Caligula. Europa conjurata esfandu la Napoleon, n'au impiedicatu si restaurarea imperialei, si totu-si inca cătu de departu suntemu de deslegarea cestinalor mari de lemnesci, pasiunilor, de indestalatii legitime, cari li o concesu poporelor imperialei prima!

„Asă, fi care di de la 1815, a adeverat pretește primul din Santa-Elena:“

„Cate lupte, căti torinti de sangue si căti ani mai trebuie, ca se se realizeze binele, ce am vruta cu ea face omenimenei.“ *)
Palatulul Tullerisoru, 20. Martin 1862.
Napoleon.“

*) Intr' adeverat căti aluzii, cile risibile cîrliv si revalută n'au pututu incungurare de la 1815. in Europa, in Fransă, Spania, Italia, Polonia, Belgia, Ungaria, Grecia, Germania!

mai multă pentru însemnaterea unei mari a obiectului, ce se cuprindă într-unul; căci ce lucru poate să aibă pentru noi interes mai mare, decât proprietatea acelui d'încă care se sustine totușă bisericii noastre, totușă clericali, și totușă bogățierilor bisericești, din capul bisericei și până la celălău mai de prea urmă scurteră, și și chiaritor alături de bisericii; însă ceea ce este indicată și se sustine o mare parte de mănuile săi de asimilare de cultura, (precum: Institutul teologic din Cernăuți, la Gimnastică pătrării din Cernăuți del profesori de limbi române, și doi Catecheti; Seminarul d'în Cernăuți; Gimnastică pătrării din Suceava; Scola normală și pregardeala națională din Cernăuți; Scola normală națională d'în Cernăuți; școlă de cascăle d'în Cernăuți; una Catecheta la scola de fete din Cernăuți; Scola normală națională din Siret; Catechetul de la scola normală din Suceava; și de inventatori triviali; ajutorie la 72 de școli triviale; înființarea de școli triviale pe unde nu sunt încă, neici să așa mijloace spre înființarea lor; pensiuni la mal multă profesori triviali și la vîdute de ale lor, n. a. s.) Ecădara, cu totă cîștîa noastră religioasă, morală, spirituală, națională, școlnică se sustine din acele proprietăți; căci, cu totă dezvoltarea și culturarea noastră religioasă, națională, spirituală, națională se ajuta și se înălță nouă prin „FUNDULU RELEIGHUNARU”, formatu din proprietatea însemnată în astă cartecca: deci cînd ar fi putut să îniniște astă de impărieță, și statutul de nepăsător pentru finită să se pună pentru dezvoltarea și nobilitarea aceleia, căre ar să dordească ferbinte d'în adâncula sufletului său, ca să cunoască mai de aproape acestuia favora neșăvârsei ară fericești sale, acestuia astăntinitorii și înaintatorii alături vîstiei sale religioase, morale, naționale, alături fericești celor adorători, ba chiar și unatimiștii sale? ca sătăcăușandu-l, să-l ach și apără de întemplieri neprevăzute, străciești, și să-l aia îmamul, să folosească după cavitățile plurăse!

Mai departe se publică astă privitoare cu acelaș scop, ca prima acestei începuturi crude, și nedepinse în totușă privată, să se deocupa binevenită, și dorita, la bătrâni cei și cu amintirea lată, mai amernicito să mai acordea despre acestuia obiectă atâtă de însemnatiori și compenitorii, și sunta proovedăti și cu mijloc de ajunca spre capătare și publicarea următoare atingătorie de proprietăți. Fănciolul, căci și se îndeplinește totușă acela, ce ar vorbi și sfârșita în astă cartecca, și astă operei eminențăi, acurata, depălina și lamență despre toate moșile manastirășilor, d'în carile s'formă FUNDULU RELEIGHUNARU, și despre monșoritorii bisericii: (Principi, Episcopi, Categori și proprietari mireni); cari la daruri acolo moșe, și o versă în cunoștință și sfidătă noastră la tuturor credincioșilor, fii și bătrânești noștri, și prin acestu se nu face, și se nu înlimbă în primă locu, căc nu numă se ne spălă părăsește cu mai religioasă, multumire către acți beneficiatorii noștri, dar' totușătă de rugănum cu umiliște, îndurarea domnieștească, ca să reverse și la înimile noastre ale tuturor ecrăriilor, spirituale și școlale celăi săi ale bineficiatorilor noștri' pră fericiți, ca sătăcăușandu-ni noi fericiți și Fănciuș pentru următoare noștri, drău sa să trăim numai de gata, d'în cale cu ce au fundat și an întemeiat pentru noi fericiți și purăre ponătorii și noi moritori nostri străbuni' nașinăt!

Pentru că scăzut este, că: „totușă ce avem și totușă ce facem în astă vîrstă pămentenă: pierce si se nemăscăce, ca cum n'ar mai fi totușă: și numai faptă cea bună se ramane de pomenire binecuvântată după mormentu"?

„Na vi adanător comora pe pamenuș, dice Santă Scriptură, unde vi-o mananca moleșie și răgnă, unde vi-o sapă furii, și vi-o rapescă; și vi adanător comora în ceruș (ideea: faceti fundațiuni pentru biserice, pentru școli, pentru academie de dropturi, fără de carea sunteți periti, și nu se mai poteră speră de aplinere totală! pentru studenții cei în călărit, dar' fără mijloc, pentru Roumânia și Asociatiomile cele ce se înființătă să manastire, culturi religioase, morale, naționale, școlnice, spre fericește vîstre, și spre mariesc lui Domnedeasă prin faptote vîstre! căc-ni numai atunci comoră vîstre nu vi-o mananca mai multă neci moleșie, nici rugina, numai atunci nu vi-o mai potu neci sapă rapi furii!"

Cela ce are urechi de auditi: să audiu și se înțeleagă; și cîntă și să lucreze!

„Era tu Domnedeasă alături religioșii, alături moralității, alături naționalității, alături școlnicăi, alături de fericiitorimile tale, — Tu parinte luminos! revăruște binecuvântarea ta cu cîrcea cunoscăpră această începută, ce s'a facut! Astă și fie!"

Cernăuți 1⁰ ianuarie, 1865.

Autofolio.

ROMANIA.

Correspondențele d'în Constantinian'a și, în p. bălgie^a scrie cu datu 18, faur urmatorele:

Alalta eri, reprezentant marilor poteri se adunara în conferință la sollea franceză, pentru a deliberă a supră cestună relativă la desfășurarea propriețății capitalatelor în România. Astă astăfăt, care revine seriosi pre tapetă, nu fostă prezentată și esaminată în această siedință d'în punctă de vedere a anomaliei crezute în administrativă româna manastirea, reprezentată și căreacă și inca recunoscute de necesarii pentru Turcia, *nu mai poie armonie cu organizația interioară de care se băscură acum România.*

NOUTATI ESTERNE.

CONFEDERATIUNEA NEMITISCĂ.

Diurnalele imparătescuse estrate telegrafice din notă Prusicii adresată Austriei în cestună, ducatorilor. *Indep. beg.^a* publică două scrisi electrice, una d'în Londra și altă d'în Viena, atenădându-se la 21. faur sau?

Cea de Londra cuprinde punctele următoare:

1) Dreptulu de a școli feciori pentru marina prussiana.

2) Cessiunea d'în temelitu canalului de media-nopțe către resarit, a caruia două intrări intarite voru fi menite a primă vase din resibili.

3) Direptiunem telegrafelor și a postelor d'în ducate prusaciei.

4) Ostierea ducatorilor asediată sub prefețura Prusicii fără ca pentru acăstă confință holsteiniană să fie obilegată a parasiștă federală.

Cel de Viena dice:

„Depusa Prusicii d'în 21. faur prezente condițiunile principali, ca absolută ne-dispensabile să intreptare candu anexiunisă ducatorilor pură și simplă nu s'ar admite, a nume:

„Conveniunile marșfina și militare.

„Dreptulu de a școli marinarii.

„Regensburgul, redicătă în forterățea făderale cu dreptul eschisă pentru Prusicia de a trebui acolo ostiri președirei (garnison).

„Portul de Kiel intarită cu președării prusiane.

„Dreptulu de proprietate a supră a canălu intre cele două mari.

A fara de aceste, Prussia negă federaliunii dreptulu de a decide de sortea duen-tubilă schleswigiană, careacă nu se provencia făderale.

FRANȚIA. Diurnalele nedepinse nu se pronunță forte favorabile a supră previsoricii la „Juliu Cesare". Cele mai multe condesceniindu teoria predinsteiniană genitorul, care predinsteiniană ară justifică tăcă. „Union" scrie: Diariulua „Constituționalul" lăudă și radica în partea norii istoria lui Juliu Cesare, acădăt' se vede, nu se face vorba despre un opus literar istoric, ci și se atrivează și însemnatatea politica.

Diurnalele angleze judecăt mai favorable numită previsorie „Union" cugetă că trebuie cîttă de mai multe ori, fiindu că judeca serioză despre naturăi barbătorilor mari, „Morn Post" crede că fie-care eveniment d'în prevoire trebuie studiatu pentru că contiene cheia politicii fizionomie a Imperaturii.

Unii avocați evreiușei cu numele Cre-mieux adreșă diariului „Opiniune" și scriere prin care ară numele tuturor gădălor protestează contră sentinței întrebunătătiei Imperaturăi în previsorie opului seu, și în care se dice: „Iacu ești gădovi, restignește pre manditorilor lor." — Parisianii dică că opulu Imperaturii și enciclică' cesarismului, (alături la cea papale).

In comisiunea de adresă a senatului francez, ministerială de inventițării din Rouher a înființat proiectul de lege ce se referează la instrucționarea poporale gratuită și obligeatorie.

Diurnalele clericali „Monde" și „Union" denunță cumulul papale la curtea franceză din Chiș și primitu scriere descu-vintătărie de la Antonelli.

„Le France" primește d'în Germană în cunoștințăarea cismăi Austricii cere desdaunare

teritoriale pentru principatul de Elba și re-formarea confederatiei nemțesci să ascunse-rea formală a Venetiei, Ungariei și Galicie-

„Patrie" primesc d'în Messico scrisa cumea gen. Vicario n'au emis pronunciamen-tilă imperială messicană a devinsu o destă a rescolatului constătorie a de 3000 barbati sub conducea lui Valdez.

TURCIA. Cetina int'z corespondența alui „P. B." urmatorelie: De cătu va tempu se vorbă că între mahomedani se manifestă unu miscamente important pe terenul religiu-si; dar' pana acu nu se scăd că în ce constă acestu miscamente. Tempul descooperă și acădă. Există intre ei o parită ce nisue la reforme și doresc ca: ramasanul (postulu ce se tiene cu riguroase mărci) să se schirge d'în cartea religioasă maro) și se deschirge poligami' de neierătă, și coranul, care nu s'apartă nici odată, și se tipăresc și latifăca între poporu; numele de „giură" (eane, neierătă) să nu se deosebă de altă religion, pentru că și aceste și-au originat lori sante. Aderiori acele parti sunt foarte mulți și resfirat prin tote clasele poporului, în etănummul lor se cau la 80,000 de insă. Ei asternăru o po-tinție colectivă divanului și cercu ca se li se des moșies deschită, și se li recunoscute de secta propria. Guvernul Sultanului n'ânatu pătinește în confederat, dar' se devine că astă seva se înmulță rapidă și va devine înflație mare, pentru că între credi-tiosi ei numeroși și personă de mare notabilitate, cari doresc aceste reforme. Acestu eveniment și de mare importanță, elu merita totă atenție.

VARIETATI.

„Cu inițiativa cau și nătră scolare"! Dint'ro epistolă privată, ce o primise d'în comitatul Bihă-ri, extrăgătă urmatoreliu pașajul: „Te vei întreăsi aici cum stimu cu scările poporale, nu pot să te săi una cunoștință generală d'în lipsa datoriei, me restrințu numai la mia casă, care mare parte și analogă cu cele latice, anume: P. O. D. Petru Sabo protopopul Moldovei și inspect. dist. de școlă, de la 1861 pana acum s'are alegatu în siepe renduri cu relația partii cu ceteri ce părtăcăie o făptuirea oficialelor politice pentru delatărarea pedeșcolor ce stau în cales inventiștmelui poporale, dar' tăcă acu avarea nici unu rezultat. Spore mare doare trebuie incă și mai adâng, că deși lă manșul meu anu pacă, degevenitorii politici se schimbă adesea, totuși și majoritatea loru absoluto fu româna, și și satul săi sunt Romani cei ce facă vinovat de statu' neapără. Pericole ta d'în Ierusal." Numitul din protopop și a intorsu acă cătă ven, ordinariata de Aradu, cercu-ndu ca acesta-a să mediușocheze pr case Locu-tință vîndere acostări re... .

= Ni trebucău diurnal. Lipște nu atâtă, reproducem în estare urmatorelii d'în corepun-dinția ce o primise de la o măsă stimată: Cestunile noastre naționale nu potu fi desbatute deplin, căc spatiul diariștolor române și angust, deci ni trebucău diarii care să spăce mai adesea-ori. Astăa se parește tuturor. Dar' cum vom spini notă astă trebucină? Farcesea este ca, 1) să se crătină d'în spesiale multe și pe facem parte patricii, 2) se luă cu exemplu de la etă national, maghiari sunt patientă la numeră și cătă diurnale susțină, căc ni nume: toti cătă numai potu, dar' la noi îci ei cu starea bucovinei nu sprijinăca diurnală. Sustenu im-ajună unor evințimenti mari și se vom face că diurnalele sunticele miei.

= Moroșăchi, renamunitu generalu polonu, petrec de prezentu la Parisu, unde largi conosciunță o vedea avută d'în cercule emigratiori polone. Cunoscintă'stă și conducea la casetori. Dar' vedea' și are doi soții, cari nici de cătu nu se invocă la acăstă, de nici se nască o semă trista ce și-a vivit în „Cafă Voltaire," unde unul d'întrumunii feciori la trăsira pr generalul de urechia. Astăa caușă o sensație forță triata în polon, și numiști tineri trăsira a supra-le numele de uigători de parinti.

= Comeziu tisecu astă-fela cătu nici candu nu vorci avă lipă de acu, se vendu de prezentu prima bolte. S'affirme că sunt mai tienatoare de cătu cele coaste.

= Peisuri cincisoriu iai Baste a votat, era-șinat Floraști, nouă capitală a Italiiei, o sumă de 350,000 de franci.

Proprietariu și editoriu: Sigismundu Pop; Redactoare responditoriu: Alessandru Romanu-